

det nævnte Tidrum paa ny har været tiltalt eller straffet for en lignende Handling.

Om den efter nærværende Lov opnaaede Vresoprejsning er vedkommende berettiget til hos Etedets Øvrighed — i København Magistraten — at forlange en skriftlig Erklæring, der udstedes uden Betaling.

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til 3dje Behandling.

vedtoges ligeledes uden Afstemning.

Formanden (Høgshøj): Endringsforslag til 3dje Behandling kunne indbringes i Bureauet til i Morgen Middag Kl. 1.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forandringer i Lov af 19de Februar 1861 om Oprettelse af en Sø- og Handelsret i København.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 3377 ff.)

Lovforslaget jattes under Forhandling.

Alberti: Naar man i en Række af Aar har haft sin Gang i Sø- og Handelsretten, har det ikke andet end kunnet falde i Øjnene, at Sagerne i de senere Aar langt fra gaa med den Fart som i en tidligere Aarrække, og det kan heller ikke nægtes, at en Hovedgrund hertil maa søges i den stærke Tiltagen af Sagernes Antal. Jeg kan derfor meget vel slutte mig til de Bestemmelser, som foreslaas i det foreliggende Forslag. Dog vil jeg henstille, om der ikke burde gøres en Tilføjelse til § 2, da det forekommer mig, at § 2 i alt Fald vil kunne forstås saaledes, at der ogsaa ved Vidneafhøringerne vil kunne ses bort fra Tilstedeværelsen af handelskyndige Medlemmer, og Afhøringen af Vidnerne dog maa siges at være en Del af Sagens Behandling, navnlig hvor det er Tilfældet, saaledes som ved Sø- og Handelsretten, at Vidneafhøringen foregaar under selve Hovedsagens Drift. Det er muligt, at det er en Fejltagelse fra min Side, men det forekommer mig, at Ordene i § 2 i den Henseende kunde være noget klarere. Den højtærede Justitsminister har, som det ses

af de Anmærkninger, der ledsage Lovforslaget, ikke villet gaa med til det Duffe, der er udtalt fra Sø- og Handelsrettens Side, om at man ogsaa ved Vidneafhøringerne kunde undvære de handelskyndige Dommeres Tilstedeværelse. Det er vistnok fuldstændig rigtigt, at det vil have den største Betydning for Sagernes Bedømmelse, om de Dommere, der dømte i Sagen, ogsaa havde overværet i alt Fald Hovedparten af Vidneforhørene. Det er jo noget, som man ser af Oplysningerne fra Sø- og Handelsretten, og som jeg ogsaa kan stadfæste meget sjældent finder Sted. Det gaar nu i Reglen saaledes, at de Dommere, der komne til at dømme i Hovedsagen, slet ikke have hørt noget af Vidneafhøringen; i alt Fald er det rent tilfældigt, om nogen af dem har været til Stede ved Vidneafhøringen. I tidligere Aar eller i alt Fald for ikke saa overdrevent mange Aar tilbage var det anderledes. Da var det næsten altid Reglen, at de Dommere, som første Gang havde overværet Afhøringen af Vidner i en Sag, vare til Stede, naar der atter skulde afhøres Vidner i Retten og kom til at fungere i Retten, naar Sagen skulde paadømmes. Smidlertid maa det vel erkendes, at de Grunde, som ere anførte i Sø- og Handelsrettens Justitlinger for, at det nu ikke gaar saaledes til i Praksis, slet er forudsat i Sø- og Handelsretsloven, at det skulde gaa saaledes til, kunne have deres Berettigelse. Smidlertid skal jeg henstille til den højtærede Minister, om ikke der kunde være Anledning til at tage under Overvejelse, om man ikke paa anden Maade kunde naa til denne gode gamle, i selve Sø- og Handelsretsloven fastsatte Regel, at de Dommere, der skulle fungere ved Sagens mundtlige Behandling og deltage i Dommens Afgivelse, kom til at overvære Vidneafhøringen. Det maatte vistnok kunne lade sig gøre, naar det er bestemt, at Vidneafhøringen som Regel først skal foregaa, naar den skriftlige Udveksling ved Domstolen mellem Parterne er sluttet, saa at det var en Regel, og Undtagelse kun fandt Sted, hvor det kunde frygtes, at der paa Grund af Vidnernes Bortrejse og af anden Grund ellers kunde gaa noget til Spilde. Jeg kan ikke se, at man paa nogen Maade skabede Parterne eller Proceduren, om man saaledes henlagde selve Vidneforhøringen til et Tidspunkt nærmere ved Sagens mundtlige Afslutning, og særlig forekommer det mig ogsaa heldigt, om det kunde slaas fast, og det maa det vist kunne efter det store Antal Sager, som nu føres for Sø- og Handelsretten, at Vidneafhøringen kommer til at foregaa paa særskilte Retssdage, ikke